

Dániel könyve – Százharmincötös szám

1776, 1789 és 1798 prófétai hangjai: előjáték a 144 000 elpecsételéséhez

Jeff Pippenger

2024-03-14

Az 1776-os, 1789-es és 1798-as történelem a száznegyvennégyezer elpecsételésének történetét szemlélteti. E dátumok mindegyikén a földből feljövő fenevad szólt. Az a három útjelző, amelyet a földből feljövő fenevad háromszori megszólalása jelképez, párhuzamos Krisztus három hangjával: 2001. szeptember 11-én, 2023 júliusában és a hamarosan bekövetkező vasárnapi törvény idején.

Lélekben voltam az Úr napján, és hallottam mögöttem egy nagy szót, mint egy trombitáét.
Jelenések 1:10.

E három hangbeli útjelző mindegyike a harmadik jaj fokozódó „megszólalását” jelöli, amely egyben a hetedik figyelmeztető trombita is, és a trombita hang.

Kiálts teljes torokból, ne kíméld magad; emeld fel szavadat, mint a trombita, és hirdesd népemnek vétküket, Jákób házának pedig bűneit. Ézsaiás 58:1.

A protestáns kürhöz 2001. szeptember 11-én szóló hang az őrállók hangja volt, amely a laodiceai adventizmust visszahívta Jeremiás ősi ösvényeire, de a csúfolódók gyülekezete megtagadta, hogy azokon járjon.

Így szól az Úr: Álljatok az utakra, és lássátok, és kérdezzetek a régi ösvények felől, melyik a jó út, és azon járjatok, és nyugalmat találtok lelketeknek. De ők ezt mondták: Nem járunk azon. Őrállókat is rendeltem föltek, mondván: Figyeljete a kürt szavára. De ők ezt mondták: Nem figyelünk. Jeremiás 6:16, 17.

2023 júliusának hangja a Future for America szolgálatának feltámadása volt, amely 2020. július 18-a, az első csalódás óta hallgatott. Miként János a hamarosan eljövő Messiást hirdette, és miként Justinianus a hamarosan eljövő antikrisztust hirdette, a Future for America azonosította, hogy Amerika jövője örökre megváltozni készül a hamarosan eljövendő vasárnapi törvény, valamint a hetedik trombita megszólalása által azon a waymarkon. A pusztában kiáltó szó 2023 júliusának hangja volt.

A Jelenések tizenharmadik fejezetének második hangja a hamarosan eljövő vasárnapi törvénynél hangzik fel, amikor a földi fenevad által bekövetkezik a sárkány szólása. Ekkor éri „a szamarat” a harmadik csapás, és akkor „a szamarat” megszólal. A szamarat nem sokkal 2001. szeptember 11-e után, 2023. október 7-e után, majd ismét a hamarosan eljövő vasárnapi törvénynél éri csapás, ahol megszólal. Bálám bizonyágtételében egy angyal térítette le az útról, és az angyal azt a négy angyalt jelképezi, akik azt a parancsot kapták, hogy tartsák vissza az iszlám négy szelét; ám a vasárnapi törvénynél az iszlám számára a hetedik trombita hangjával szólal meg, amely egyúttal a harmadik jaj is.

Ott szól az iszlámról szóló látomás, amely 2020. július 18. óta késlekedett, mert akkor többé nem fog késlekedni. Sok hang hallatszik a száznegyvennégyezer elpecsételéseinek időszakában, és ez az időszak megelőzi Isten végrehajtó ítéletét, amely a hamarosan eljövendő vasárnaptörvénnyel veszi kezdetét. Isten végrehajtó ítéletét hét angyal jelképezi, hét csészével. Ez az időszak a Szentlélek kitöltésével kezdődik, és a pünkösdi megismétlődését ábrázolja, amikor a Szentlélek kitöltött, és a tűznyelvek tanúskodtak az eseményről. Az akkor bekövetkező kitöltés többé nem mérték szerint történik, mert a Szentlélek akkor mérték nélkül árad ki.

„Az angyalnak, aki a harmadik angyal üzenetének hirdetésében egyesül, dicsőségével meg kell világosítania az egész földet. Itt világméretű kiterjedésű és szokatlan erejű munka van megjövendő. Az 1840–44-es adventmozgalom Isten hatalmának dicsőséges megnyilvánulása volt; az első angyal üzenete eljutott a világ minden misszióállomására, és némely országban a vallási érdeklődés oly nagy volt, amelyet a tizenhatodik századi reformáció óta egyetlen földön sem tapasztaltak; mindezeket azonban felül fogja múlni a harmadik angyal utolsó figyelmeztetése alatti hatalmas mozgalom.”

„A munka hasonló lesz a pünkösdi napjának munkájához. Miként a „korai eső” adatott a Szentlélek kitöltése által az evangélium kezdetén, hogy a drága mag kikelését előidézze, úgy adatik majd a „késői eső” annak végén a termés beérésére.” A nagy küzdelem, 611.

2001. szeptember 11-én megkezdődött a száznegyvennégyezer elpecsételése, és a Szentlélek mérték szerint kitöltött. A kitöltés megméretése a pünkösdi történetében lett szemléltetve, Krisztus feltámadásától kezdve, amikor egy angyal így szólt: „Isten Fia, jöjj elő, az Atya hív téged”, miként Jézus is e szavakkal hívta ki Lázárt a sírból: „Lázár, jöjj elő.” 2023-ban Krisztus a két tanú halott, száraz csontjait szólította így: „jöjjetek elő”.

Krisztus feltámadása után először felment az Ő Atyjához, majd alászállt, miként 2001. szeptember 11-én tette. Ezután fokozatosan megvilágosította tanítványait, amint azt Máriával való találkozása, az emmausi úton eléjük kerülő és őket tanító tanítványokkal való találkozása, majd azután a többi tanítvány előtt való megjelenése jelképezi. Negyven napon át tanította a tanítványokat végső mennybemenetele előtt, majd további tíz nap elteltével mindnyájan egy akaratot és egy helyen voltak, és a Szentlélek mérték nélkül kiáradt.

„Amikor Jézus együtt volt tanítványaival, emlékeztette őket azokra a szavakra, amelyeket halála előtt mondott nekik, hogy mindannak be kell teljesednie, ami Mózes törvényében, a prófétáknál és a zsoltároknál Őfelőle megíratott. „Akkor megnyitotta értelmüket, hogy értsék az Írásokat, és ezt mondta nekik: Így van megírva, és így kellett a Krisztusnak szenvednie és a harmadik napon feltámadnia a halálból; és hogy az Ő nevében megtérésnek és bűnbocsátnak kell hirdettetnie minden nemzet között, Jeruzsálemtől kezdve. Ti pedig tanúi vagytok ezeknek.”” Jézus élete, 804.

2023 júliusában Jézus hangja felébresztette a két halott tanút, és kezdte megnyitni tanítványai értelmét mindazok megértésére, amelyek meg vannak írva Mózes törvényében (a „hét idő”), a prófétáknál (Nabukodonozor képe a fenevadokról) és a zsoltároknál (Mózesnek és a Bárányának a tapasztalata). Tanítói munkája feltámadásakor kezdődött, és a következő negyven nap folyamán

egyre fokozódott. Az ő ételkérése nyitotta meg.

Mivel pedig örömükben még mindig nem hittek, és csodálkoztak, ezt mondta nekik: Van-e itt valami enivalótok? Azok pedig adtak neki egy darab sült halat és egy lépesmézet. Ő pedig elvette, és előttük evett. És ezt mondta nekik: Ezek azok az igék, amelyeket szóltam nektek, amikor még veletek voltam, hogy be kell teljesednie mindannak, ami meg van írva felőlem Mózes törvényében, a prófétáknál és a zsoltárokbán. Lukács 24:41–44.

Az ima az előrehaladó történelem egyik elsődleges útjelzője volt, és a Krisztus feltámadásától addig a történetig terjedő időszak, amíg negyven nappal később fel nem ment, tíz napot hagyott hátra (a tíz próba) pünkösdig, amikor a Szentlélek mérték nélkül árad ki. Az Ő feltámadása, mennybemenetele, majd ezt követő ismételt alászállása 2001. szeptember 11-ét jelképezi. 2023 júliusa a negyven nap végét jelképezi, és a 2023 júliusát követő tíz nap vezet az immár közeli vasárnapi törvényhez. Abban a végső tíznapos időszakban az egység és az ima az útjelző. Az egységet Ezékiel első próféciaja ábrázolta a harminchetedik fejezetben, amely a csontokat, inakat és húst egybegyűjtötte. Ezékiel második próféciaja a négy szél lehelete volt, és a lehelet az ima jelképe. Abban a végső tíz napban pecsételtetik el a száznegyvennégyezer, amint arra Lázár előképként mutatott.

„Ez volt az oka annak, hogy késlekedett Betániába menni. Ez a koronázó csoda, Lázár feltámasztása, Isten pecsétjét volt hivatva rátenni az Ő művére és az istenségre vonatkozó igényére.” Jézus élete, 529.

Nemcsak a bölcs szüzek pecsételtetnek el e megkoronázó csoda idején, hanem a balga szüzek is elpecsételtetnek a kérdésnek a helytelen oldalán.

„Krisztus koronázó csodája — Lázár feltámasztása — megpecsételte a papok elhatározását, hogy megszabadítják a világot Jézustól és az Ő csodálatos tetteitől, amelyek gyorsan lerombolták befolyásukat a nép fölött.” Az apostolok cselekedetei, 67.

A százhuszonnégyezer megpecsételésének történetében a hamarosan bekövetkező vasárnapi törvényig megszólaló sok szózat „szabályt szabályra” követi, Isten prófétai Igéjének szózatai ezek, és e szózatok abban az időszakban hangzanak, amikor „minden látomás beteljesedése” megvalósul. Akkor hangzanak, amikor a hetedik pecsét feltöretik.

És amikor felnyitotta a hetedik pecsétet, csend lett a mennyben mintegy félóráig. És láttam a hét angyalt, akik az Isten előtt álltak; és adatott nekik hét trombita. És egy másik angyal jött, és megállt az oltárnál, arany füstölőedényt tartva; és sok tömjén adatott neki, hogy felajánlja azt minden szent imádságaival együtt azon az aranyoltáron, amely a trón előtt volt. És a tömjén füstje, amely a szentek imádságaival együtt szállt fel, felszállt Isten elé az angyal kezéből. És az angyal vette a füstölőedényt, megtöltötte azt az oltár tűzével, és a földre vetette: és lettek szózatok, mennydörgések, villámlások és földindulás. Jelenések 8:1–5.

A hetedik pecsét felnyitása csendet idézett elő, mert ez az időszak korszakváltást jelképez, és a szent rendtartás megváltozásakor mindig csend van a mennyben, amint arról a kereszt tanúskodik, amikor az angyalok megszüntették éneküket és dicséretüket. A mennyben való csendet az

engesztelés napjának követelményei is tanúsítják, és 1844. október 22-én Habakuk KETTEDIK fejezetének HUSZADIK verse megparancsolta, hogy az egész föld hallgasson.

„Megmutatták nekem Istennek azt a nagy szeretetét és megalázkodását, hogy Fiát odaadta a halálra, hogy az ember bocsánatot találhasson és élhessen. Megmutatták nekem Ádámot és Évát is, akiknek az a kiváltság adatott, hogy szemlélhették az Éden kertjének szépségét és báját, és megengedték nekik, hogy a kert minden fájáról egyenek, egyetlen egy kivételével. De a kígyó megkísértette Évát, ő pedig megkísértette a férjét, és mindketten ettek a tiltott fáról. Megszegték Isten parancsát, és bűnösökké lettek. A hír elterjedt a mennyben, és minden hárfa elnémult. Az angyalokat szomorúság töltötte el, és attól féltek, hogy Ádám és Éva ismét kinyújtják kezüket, esznek az élet fájáról, és halhatatlan bűnösökké lesznek. De Isten azt mondta, hogy kiűzi a törvényszegőket a kertből, és kerubokkal meg villogó pallossal őrzi majd az élet fájához vezető utat, hogy az ember ne közelíthessen hozzá, és ne ehessen annak gyümölcséből, amely fenntartja a halhatatlanságot.” Korai írások, 125.

A menny elnémult, amikor az emberek bűnösökké lettek, és a menny elnémult, amikor Krisztus vére kiontatott a bűnösök megváltására, és a menny elnémult, amikor Krisztus ítéleti műve megkezdődött népéből a bűn eltávolításában.

„Krisztus közbenjárása az ember érdekében a mennyei szentélyben éppoly lényeges a megváltás tervében, mint amilyen a kereszten elszenvedett halála volt. Halála által kezdte meg azt a munkát, amelyet feltámadása után a mennybe felmenve vitt véghez.” A nagy küzdelem, 489.

Az ítélet munkája 1844-ben, a harmadik angyal érkezésekor kezdődött, de Isten népe inkább a pusztában választotta a halált, semhogy örökké egygé váljon az istenséggel. A harmadik angyal 2001. szeptember 11-én ismét érkezett, és újra csend lett a mennyben. Ekkor a Júda törzséből való Oroszlán elkezdte feloldani a hetedik pecsétet, miközben az angyalok figyelték a harmadik angyal megérkezését a végső nemzedék történelmébe.

A hét ítéletangyal készen állt pusztító munkájuk megkezdésére, de ekkor azt a parancsot kapták: „Tartsátok, tartsátok, tartsátok, tartsátok”, amíg a száznegyvennégyezer megpecsételtetik. A hűségeselek kettős imái felküldettek a mennybe, amelyeket előképezett a Pünkösdt megelőző és a negyven nap után kezdődő tíz nap (a puszták jelképe), s amelyek a Jelenések könyve tizenegyedik fejezetének három és fél napját (a puszták jelképe) ábrázolják. A két tanú ezután a pusztából jövő hang utasítására megtudta, hogy be kell tölteniük Dániel két imáját. Dániel második imáját, amikor Dániel és a három derék férfi világosságért imádkozott, hogy megértsék Nebukadnecar titkos álmát a fenevadak képmásáról, valamint Dániel imáját a kilencedik fejezetben, ahol Dániel egyedül imádkozott, betöltve a Leviticus huszonhatodik fejezetében szereplő ima követelményeit.

A Dániel 2-ben elhangzó közösségi ima világosságért szólt egy rejtett titok felől, amely a próféta történelem külső vonalán belül volt elrejtve. A Dániel 9-ben található magánjellegű, személyes ima irgalomért szólt egy belső szükség felől. Amikor a késői eső tüze 2001-ben hullani kezdett, sok hang volt hallható azok számára, akik értették a sorról sorra módszertanát. Az oltárról a földre vettető tűz az az üzenet volt, amely előidézte a bölcsek és a balgák végső elválasztását, és amint ez

az üzenet e tíz jelképes nap folyamán tovább fejlődött, az üzenet egyre világosabbá és világosabbá vált.

Az üzenet a harmadik jaj fokozódó válsága volt, amely Ezékiel harminchetedik fejezetében az a két prófécia volt, amelyek először arra készítették a két tanút, hogy összegyűljenek, majd pedig arra, hogy hatalmas sereggé álljanak. Ezt követően a harminchetedik fejezetben egy bottá kapcsoltnak össze, és az egy bottá való összekapcsolás által jelképezett egység az istenség és az emberség egyesülését ábrázolja, amely a száznegyvennégyezer megpecsételésének végső mozzanataiban valósul meg.

2023 júliusában az imák elkezdtek felszállni, mégpedig Dániel könyve kilencedik fejezetének és második fejezetének imái. Ekkor szózatok hallatszottak, továbbá mennydörgések is, és akkor villámlások is láthatókká lettek. A villámlás és a mennydörgés mind a természetes világban, mind a próféciaiban együtt jár az esővel. Az eső 2001. szeptember 11-én kezdődött. A villámlásra és a mennydörgésre való első utalás azt azonosítja olyanként, mint olyan üzenetet, amely istenfélelem előidézésére rendeltetett.

És lőn harmadnap reggel, hogy mennydörgések és villámlások támadtak, és sűrű felhő borult a hegyre, és a kürt szava felette igen erős volt; úgyhogy az egész nép, amely a táborban volt, megrettent. 2Mózes 19:16.

A villámlásokat és mennydörgéseket a trombita „hangja” kísérte. Eső is kíséri őket, és prófétai lépéseket jelképeznek, hogy Isten népét vezessék.

A felhők vizet árasztottak; az egek hangot adtak; nyilaid is szertefutottak. Mennydörgésed szava az égben volt; a villámlások bevilágították a földkerekséget; a föld megremegett és megrendült. Utad a tengerben van, ösvényed a nagy vizekben, és lábnyomaid nem ismerhetők fel. Mint nyáját, úgy vezetted népedet Mózes és Áron keze által. Zsoltárok 77:17–20.

A villámlások és mennydörgések Isten hangja, amely az eső idején hallatszik, és azon időszak alatt előhossa szeleit az Ő tárházából (az iszlám a keleti szél).

Mikor kiereszti szavát, vizek zúgó sokasága támad az egekben, felhossa a föld széleiről a párákat; villámokat alkot az esőhöz, és előhossa a szelet az ő tárházaiból. Jeremiás 10:13.

Isten akkor hallatta szavát, amikor oroszlánként kiáltott fel, és válaszul hét mennydörgés hallatta a maga szavát; ez a hét mennydörgés Isten lépteit jelképezi a millerita mozgalom története során, valamint a harmadik angyal mozgalmában is, amely 2001. szeptember 11-én ismét érkezett, amikor előhossa keleti szelét az ő tárházaiból.

Ő bocsátja fel a párákat a föld széléről; villámokat készít az esőhöz; előhossa a szelet az ő tárházaiból. Ő sújtotta meg Egyiptom elsőszülöttjeit, embert és barmot egyaránt. Zsoltárok 135:7, 8.

Előhossa a szelet az Ő tárházaiból, amikor megveretett Egyiptom elsőszülöttje, és a páska a keresztet jelképezte, amely viszont az 1844-ben elérkező harmadik angyal érkezését jelképezte, amely pedig viszont a harmadik angyal visszatérését jelképezte a keleti szél napján, 2001.

szeptember 11-én.

Amikor a hét pecséttel lezárt könyvről eltávolítják a pecsétet, az az igazság fokozatos kibontakozását jelképezi. A hetedik pecsét eltávolítása a száznegyvennégyezer elpecsételésének idejét jelképezi. Amikor a hét pecséttel lezárt könyv először említetik, villámlások, mennydörgések és szózatok vannak, de földrengés nincs.

És a trónból villámlások, mennydörgések és szózatok jöttek ki; és hét tűzlámpás égett a trón előtt, amelyek Isten hét Leke. Jelenések 4:5.

A hangok, villámlások és mennydörgések első említésekor az esőt a Szentlélek jelképezi, aki a tűz hét lámpása, de földrengés nincs. A Hetedik Pecsét eltávolításakor válik azonosíthatóvá a hamarosan eljövendő vasárnapi törvény földrengése. A Jelenések könyvének negyedik fejezete az igazság pecsétjének feltörése kezdetét azonosítja, amelyet Júda törzsének Oroszlánja vitt véghez, és amikor a pecsételés ideje azonosíttatik, az az időszak kezdetét és végét is azonosítja.

A jelenlegi időszak kezdete az volt, amikor 2001. szeptember 11-én az angyal alászállt, hogy dicsőségével beragyogja a földet; majd Ézsaiás hatodik fejezetében arról kapunk tájékoztatást, hogy az a „szózatok, villámlások, mennydörgések, szél és eső” által jelképezett üzenet, amely a vasárnapotörvénynél zárul le, olyan népnek hirdetendő, amely lát ugyan, de képtelen felfogni a villámlások jelentését, és noha hall, képtelen megérteni a szózatokat és a mennydörgéseket, mígnem utoléri őket a nagy földrengés. A száznegyvennégyezer elpecsételésének időszaka az az időszak, amelyben minden látomás beteljesedik.

Az a történelem az imádók két osztályát hozza létre, és nyilvánítja meg. Az egyik osztály felismeri az esőt, és ezért részesül benne, mert látják a villámlást, és hallják a szózatokat, a mennydörgést és a szelet. A pecsételés időszakának végén a hamarosan bekövetkező vasárnapotörvény nagy földrengése vezeti be Isten végrehajtó ítéleteit.

És megnyílt az Isten temploma a mennyben, és láthatóvá lett az ő templomában az ő szövetségének ládája; és villámlások, szózatok, mennydörgések, földrengés és nagy jégeső támadt. Jelenések 11:19.

A nagy földrengéskor a „villámlások, szózatok és mennydörgések” magukban foglalják a „jégesőt” is. A „jégeső” azokat az ítéleteket jelképezi, amelyeket a hét angyal kezd kiönteni, akik erre készültek a pecsételés idejének kezdetén, amikor a hetedik pecsét megnyitott, éppen úgy, ahogyan arra vártak, hogy az angyal végigmenjen Jeruzsálemen, és jegyet tegyen azok homlokára, akik sóhajtoztak és jajgattak a földön (külsőleg), és az egyházban (belsőleg) véghezvitt utálatosságok miatt.

A „jégeső” Isten pusztító ítéleteinek idejét jelöli, amely Isten más juhait számára a kegyelem ideje, akik akkor hívattatnak ki Babilonból; és amikor a nagy sokaság utolsó tagja is csatlakozott Isten nyájához, az emberi kegyelemidő végleg lezárul.

És a hetedik angyal kitöltötte poharát a levegőbe; és nagy szózat hallatszott a mennyei templomból, a királyi szék felől, amely ezt mondta: Meglett. És lettek szózatok,

mennydörgések és villámlások; és nagy földindulás támadt, amilyen nem volt, mióta emberek vannak a földön, oly hatalmas földindulás, és oly nagy. És a nagy város három részre szakadt, és a nemzetek városai elestek; és a nagy Babilon megemléttetett az Isten előtt, hogy adja annak haragja hevessége borának poharát. Jelenések 16:17–19.

Kedves Olvasó! Hallod-e a szózatokat és a mennydörgéseket? Látod-e a villámlást? Érzed-e a szelet? Hamarosan hallani fogod a balga szüzek hangját, amint olajért könyörögnek.

E tanulmányt a következő cikkben folytatjuk.

Békességre vártunk, de semmi jó nem jött; és a gyógyulás idejére, és íme, rettegés! Lovainak prűszkölése Dán felől hallatszott; erőseinek nyerítése hangjától megrendült az egész föld; mert eljöttek, és megemésztették a földet és mindazt, ami azon van; a várost és lakóit. Mert íme, kígyókat, mérges kígyókat bocsátok rátok, amelyeket nem lehet megigézni, és megmarnak titeket – ezt mondja az Úr. Mikor vigasztalni akarnám magamat bánatomban, szívem eleped bennem. Íme, népem leányának jajkiáltó szava azok miatt, akik messze földön laknak: Nincs-é az Úr Sionban? nincs-é királya őbenne? Miért ingereltek engem haragra faragott képeikkel és idegen hiábavalóságaikkal? Elmúlt az aratás, véget ért a nyár, és mi nem szabadultunk meg. Népem leányának romlása miatt én is megtörettem; elsötétedtem; rémület vett erőt rajtam. Nincs-é balzsam Gileádban; nincs-é ott orvos? Miért nem gyógyult meg hát népem leányának egészsége? Jeremiás 8:15–22.